

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 9ej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Pranumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od niżej jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stepiowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Szef c. k. Namiestnictwa mianował adjunktów powiatowych Franciszka Sładka, Edmunda Nawrockiego, adjunktów conceptowych Stanisława Czerwińskiego, Albina Switalskiego i Juliusza Majewskiego, conceptistami Namiestnictwa; zaś adjunktów powiatowych Ludwika Tlucka-Toszanowicza, Władysława Chądzyńskiego, Wilhelma Kreutza, Józefa Osypankę i adjunkta conceptowego Roberta Terleckiego komisarzami powiatowymi.

Lwów, dnia 3. kwietnia 1871.

Obwieszczenie.

Z końcem marca 1871 było w obiegu na zasadzie ustaw z d. 24. grudnia 1867 (Dz. u. p. nr. 3 z r. 1868) §. 5 i z d. 1. lipca 1868 (D. u. p. nr. 84) art. 2:

A. Według rejestrów prowadzonych w uprzyw. austriackim banku narodowym, a obecnie sprawdzonych:

1. Udziałowych przekazów hipotecznych a mianowicie:

a) opiewających na monetę konwencyjną 12.650 złr., t. j. w walucie austriackiej	13.282 złr. 50 c.
b) opiewających na wal. austr. 55,807.600 „ — „	złr c.
razem	55,820.882 50

2. Banknotów jedno- i pięcioreńskowych uznanych za noty państwa, a mianowicie:

jednoreńskowych 1,532.471 złr. — c.	
pięciorieńskowych 463.725 „ — „	
razem	1,996196

B. Wydanych z zamknięcia przez podpisaną komisję formalnych not państwa a mianowicie:

jednoreńskowych 86,536.675 złr. — c.	
pięciorieńskowych 119,273.850 „ — „	
pięćdziesięcioreń. 148,371.400 „ — „	
razem	354,181.925 —
w ogóle	411,999.003 50

Wiedeń, 1. kwietnia 1871.

Z komisji Rady państwa dla kontroli długu państwa. Maciej Kons. hr. Wickenburg m. p., prezes.

Dr. Henryk Perger-Pergenu, wiceprezydent. Stremayr m. p.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 4. kwietnia.

Jeden z czeskich dzienników podnosząc przed kilku dniami fakt, że od r. 1867 po raz drugi toczą się układy o ugodę z Czechami, a w obu razach rząd starał się zbliżyć do czeskiej opozycji, zawołał z tryumfem: *Austria potrzebuje nas!* Na to tak odpowiada *Prager Abendblatt*: *Tak jest, Austria potrzebuje swoich ludów, gdyż całość nie może istnieć bez swoich części. Ale jeszcze trafniejszym byłoby zdanie to w formie odwrotnej. Austriackim ludom potrzeba Austrii, jeżeli dochować mają swe narodowe indywidualności i spełnić swe posłannictwo w dziejach. Zdanie sławnego czeskiego dziejopisa wypowiedziane w r. 1848, że gdyby Austrii nie było, należałoby ją stworzyć, dzisiaj po zjednoczeniu Włoch i Niemiec stało się jeszcze trafniejszym. Austria jest nie tylko dla Europy, lecz także i dla ludów swoich prawdziwą koniecznością polityczną, a chociaż spotkać się można niekiedy z objawami nie zgadzającymi się z tem twierdzeniem, mimo to słuszności nie odmówi mu żaden trzeźwo myślący polityk, który nie podług przemijających momentów, lecz praw odwiecznych na świat patrzy. Cóżby się bowiem stało z tą różnorodną grupą narodów po obu stronach Dunaju, gdyby Austrii nie było? Który z ludów zamieszkujących wschodnie krańce średniej Europy może twierdzić, że*

jest dość liczny i silny, ażeby istnieć mógł jako odrębne państwo? Popatrzmy najpierw na Węgry. Lud węgierski jest śmiały, dziarski, politycznie dojrzały i bogaty w sławę wojenną. Ale lud ten jest zupełnie zizolowany w gronie ludów europejskich i dokoła przez słowiańszczyznę tak ścieśniony, że bez egzystencji Austrii upadek jego byłby nieunikniony. Wiedzą o tem jego mężowie stanu i deputowani, dlatego też z wyjątkiem kilku głów zapalonych a la Kossuth, każdy rozsądny Węgier pragnie egzystencji Austrii. Przekonali się o tem wielki patryota Deak, roztropny polityk Andrassy, liberalny Tisza i konserwatywny Szedényi. Wszyscy pragną, by Austria istniała, a podczas wojny francusko-niemieckiej okazali, że uznają wspólność losów Austrii i Węgier, i że egzystencję monarchii uważają za kwestyę żywotną dla Węgier.

Mało jest także takich Niemców, którzyby życzyli sobie wymazania Austrii z karty europejskiej. Być może, że ich narodowa indywidualność byłaby bezpieczniejszą po złączeniu się z Niemcami, ale czyż mogliby w Niemczech odgrywać tak ważną decydującą rolę jak w Austrii? Jeżeli zaś pomiędzy charakterem ludowym północnych i południowych Niemców istnieje wielka różnica, to niezgodność ta stałaby się stokroć większa, gdyby i austriacy Niemcy należeli do Niemiec. Prędzej sympatyzowałby Bawarczyk z Brandenburczykiem, niż Styryjczyk z Niemcem z Pomorza. Możemy twierdzić bez przesady, że Niemcy z Czech prędzej pogodziliby się z Czechami, niżeli z mieszkańcami Mecklenburga. Zresztą samo porównanie liberalnych instytucji w Austrii z instytucjami pruskimi wystarczyłoby może, ażeby Niemcy austriacy nie życzyli sobie zlać się z Niemcami. W Austrii Niemcy są najlepszymi patriotami nie tylko dla tradycyi, dynastycznego przywiązania i lojalności, ale i dla realnych interesów.

Nie potrzebujemy osobno wykazywać, jakie znaczenie ma Austria dla Czech. Czesi są wysuniętą placówką zachodnich Słowian, otoczeni dokoła krajami niemieckimi, a każdy wie, jak smutny los spotkałby Czechów, gdyby się odłączyli od austriackiego organizmu państwowego. Kilku fantastów może marzyć o przyszłym wielkim państwie wszechsłowiańskim, lecz każdy rozsądny człowiek widzi to wyraźnie, iż Czesi ulegli by bez Austrii losowi Słowian nadelbiańskich. Ztąd pochodzi owo historyczne wypowiedzenie Palackiego, któreśmy na początku naszego artykułu przytoczyli, z tąd ta instynktowna nienawiść ku Prusakom, która podczas ostatniej wojny szczególnie w Czechach na jaw występowała.

„Czy mamy jeszcze zwrócić się do Polaków. Jedno spojrzenie na los ich braci pod rządem pruskim i rosyjskim powinno z Polaków w Galicyi zrobić dobrych patriotów austriackich. Tylko w Austrii mogą oni znaleźć rękojmię bytu narodowego, tylko w Austrii mogą oni osiągnąć potęgę i polityczne znaczenia; tylko Austria może im zapewnić należne stanowisko. Byłoby to zatem niewdzięcznością i microtropnością z ich strony, gdyby naruszali węzeł państwowy Austrii i rozwojowi mocarstwowemu Austrii przeszkadzać chcieli. To samo da się powiedzieć i o Słoweńcach. Otoczeni żywiołem włoskim i germańskim, zacofani na polu literatury i sztuki, musieliby niezawodnie zginąć gdyby im Austria nie dała przytułku dla rozwoju języka i obyczajów. Nie zaradził by temu ani program lublański, ani kongres południowych Słowian ani Młoda Słowenia. Tylko Austria może ich bronić i wspierać, a upadek Austrii byłby zarazem upadkiem słoweńskiej narodowości.

Żadna zatem narodowość nie może się obejść bez Austrii, żadna narodowość nie może się długo

bez Austrii ostać. Czy ta nieublagana logika stosunków nie przemówi już raz do rozumu fanatyków narodowościowych? Czy nie przejrzą oni nareszcie, iż naruszając ciągle związek państwowy Austrii, zadają ciężkie rany własnemu ciału i trwonią najlepsze siły państwa, w bezowocnych walkach stronnicych? Jak całość potrzebuje części, tak części potrzebują całości, aby we wzajemnem współdziałaniu mogły się rozwijać i kształcić. Odłączone od całości muszą albo zmarnieć, albo zupełnie zginąć.“

Wiedeń. Trzydzieste z kolei a ostatnie przed świętami posiedzenie izby deputowanych Rady państwa zajmowało się sprawą poboru rekrutów. Wniosek dr. Rechbauera żądający odroczenia tej sprawy dotąd, dopóki ministerstwo nie przedłoży izbie zapowiedzianych projektów do ustaw odrzucony został znaczną większością głosów. Motywa dr. Rechbauera zbijali w dłuższej przemowie baron Lasser i J. Ex hr. Hohenwart. Po odrzuceniu wniosku o odroczenie sprawozdawcy mniejszości w komisji deputowani Seidel i dr. Smolka przedłożyli izbie swoje sprawozdanie. W jeneralnej dyskusyi nikt nie zabierał głosu. W dyskusyi specjalnej wniósł br. Lasser, ażeby izba przyjęła cyfrę rekrutów przez rząd podaną ale w odmiennej stylizacji. Dep. Grocholski sprzeciwiał się poprzedniemu mowcy a w końcu oświadczył, iż głosować będzie za wnioskiem br. Lassera, jeżeli wniosek mniejszości zostanie odrzucony.

J. Ex hr. Hohenwart odpierał następnie zarzut dr. Rechbauera, jakoby istniały wskazówki zamachu stanu i wykazywał, że sama Rada państwa zrzekła się na dziesięć lat prawa zmienienia cyfry rekrutów. Mowca polecił w końcu przyjęcie wniosku rządowego a ewentualnie wniosku br. Lassera, który też istotnie przy głosowaniu znaczną większością przyjęty został. Przyjęto także wniosek większości, ażeby repartycya rekrutów uskuteczniłą została na podstawie konskrypcyi z r. 1869, a w końcu i całą ustawę o poborze rekrutów w drugim i trzecim czytaniu. Wreszcie przyjęła izba rezolucyę o zrównaniu Tyrolu z innymi prowincjami pod względem służby wojskowej.

Paryż. W Wersalu ogólne panuje przekonanie, że rząd pana Thiersa nie będzie w stanie opanować rokosa w Paryżu. Sam p. Thiers miał się dać słyszeć pokilkakrotnie, że niczego nie przedsięwzięcie przeciw stolicy, dopóki nie zgromadzi 100.000 wojska, na które będzie mógł całkowicie liczyć. Przecież jak dalece wojsku temu zaufać można, dowodzi najlepiej, że ani generał Chanzy ani admirał Saisset nie odważyli się prostą drogą przez linie, obsadzone przez armią wersalską, powrócić z Paryża do Wersalu, ale przebrani manowcami przybyli do tego miasta.

Lewica pod przewodem pana Emanuela Arago, odbyła w zeszłą sobotę w Wersalu naradę, na której postanowiła tak długo tylko popierać rząd legalny, dopóki tenże szczerze oddany będzie rzeczypospolitej. Gdyby zatem p. Thiers najmniejszą dał oznakę, iż zamierza dopomóc Orleanom do pozyskania władzy, lewica zwróciłaby się bezwzględnie także ku komunie paryskiej.

Większa część członków nowej komuny jest całkiem nieznaną Wielu z dawniejszego komitetu nie wybrano, z umiarkowanych otrzymali głosy: Adam, w czasie obłężenia będący przez czas niejaki prefektem, Tirard, mer i poseł paryzki, który wszakże, jak wiadomo z telegramów, urząd złożył, Rauc, dyrektor policyi za rządów Gambetty, Chéron, dr. Robinet, Desmarest, adwokat, Victor Hugo i de Bouteiller. Z znanych radykałów zostali wybrani: Lefrançais, znany mowca klubowy za czasów cesarstwa, Amourgox i Tridon, także klubieści, Brunel, jeden z trzech dowódców gwardyi narodowej Paryża a dawniejszy rzemieślnik, Raoult Rigault, student, przyjaciel Rocheforta, Arthur Arnould, pisarz zatrudniony dawniej przy redakcyi „Marseillaise“, Jules Alix, Felix Pyat, Gambon, uwięziony chwilowo na wyspie Korsyce, Assy, przewodzca zwoju robotników w Creusot, Eudes, drugi dowódzca gwardyi narodowej w Paryżu, Duval, jej trzeci dowódzca a dawniej „Chef de Claque“ w teatrze Beaumarchais, adwokat Protet, obrońca Megy za czasów cesarstwa, Dereurt, jeden z że-

rantów „Marseillaise“, Blanqui, oślawiony konspirator, o którego aresztowaniu w departamencie Lot fałszywie donoszono, Vermorel, który najprzód pracował na żołdzie pana Roucher a później został najgwałtowniejszym jego przeciwnikiem, Pascal Grousset, który jako sekundant Victora Noir odgrywał główną rolę w procesie księcia Piotra Bonaparte i tym podobni ludzie bez zasad, a po większej części bez czci i wiary.

W czasie wyborów zresztą nigdzie w Paryżu nie został zakłócony porządek publiczny. Rzecz odbyła się z spokojem, dzięki abstynencji wszystkich przeciwników komitetu. Stronnicy ratusza głosowali jak jeden mąż; widziano wśród nich wielu zbiegłych żołnierzy armii i marynarki.

Aresztowania w Paryżu nie ustają; między innymi uwięziono członka komitetu Chouteau, z powodu podejrzania, iż jest agentem bonapartystowskim. Dalej przytrzymano mera 10^{tego} okręgu, pana Mottu, ponieważ znaleziono u niego list admirała Saussset. W jego miejsce mianowano natychmiast merem członka komuny Assi. Również aresztowano komendanta 299 batalionu, który bez pozwolenia komitetu ogłosił sprawozdanie o zajęciu merostwa przy ulicy Druot.

Plac Vendôme dotąd obarykadowany i przystęp doń wzbroniony. Ratusz podobny do twierdzy w stanie oblężenia. Mówią, że na rozkaz komitetu aresztowano generałów hr. Raoul du Bisson, szefa sztabu jeneralnego, i komendanta Montmartre, Ganier. Pierwszego podejrzewają, że także należy do stronników cesarstwa. — Jenerał Cremer znikł nagle i powiadają że dobrowolnie stawiał się w Wersalu.

— O stanie obecnym Francji piszą do „Times“: Desorganizacja Francji jest teraz zupełną. Od czasu wielkiego teroryzmu pierwszej rewolucji większej desorganizacji nie było. Znajdujemy się obecnie jakby w r. 1793 z tą chyba różnicą, iż zbywa nam na odwadze owych czasów. Z ludźmi z Belleville pokoju zawierać nie można. Nie znoszą oni obok siebie ludzi z innymi zapatrywaniami, tak jak dawniej deputowani góry. a socyalne ich ustawodawstwo niczem się od rabunku nie różni. Z drugiej strony okazało się zgrupowanie narodowe jako ciało nadzwyczaj niedołężne, a najmniejszej nie ma nadziei, aby z nowych wyborów wśród obecnych okoliczności, w jakich się Francja znajduje, odpowiednie zgromadzenie narodowe wyjsć miało.

Do „Times“ donoszą z Wersalu pod datą 27go marca: „Do Wersalu ma przybyć 4 dywizye około 40.000 ludzi. Rząd przygotowuje plan, aby uderzyć na Paryż, jeżeli w drodze układów spokój nie zostanie tam przywrócony. Wiele oficerów ofiaruje swoje usługi rządowi. Bank francuski wziął w dzierżawę na trzy miesiące drukarnię koło Bonne Nouvelle, a to w tym celu, aby móc większą ilość pieniędzy papierowych po 10 franków wydrukować. Intendentura wojenna ma być z Wersalu do Fontainebleau przeniesioną.

Madryt. Król i królowa Donna Maria Victoria przybyli dnia 19 marca wśród huków dziań o godzinie 1. z południa do Madrytu. Po obudwóch stronach długiej przestrzeni od dworca południowej kolei żelaznej aż do pałacu tworzyły wojska wszelkiego gatunku załogi madryckiej i pobliskich kantonów, tudzież milicya obywatelska, szpaler. Z milicyi atoli rozwiązano znaczną część, jako republikańską, ponieważ nie chciała wziąć udziału w wprowadzeniu króla. Na dworcu kolei oczekiwali parę królewską ministrowie, wielu jenerałów i oficerów, reprezentanci uyuntamientos i deputacyi prowincjonalnych, rady miejskiej, uniwersytetu, akademii i innych ciał i instytucyj. Król i królowa udali się ze wszystkimi obecnymi do pobliskiego kościoła Atocha, gdzie odspiewano Te Deum. Ztamtąd ruszył pochód ku miastu. Szwadron ułanów postępował za pojazdami, w których się znajdowali ministrowie, jenerałowie, najwyższy alkald Madrytu i damy włoskie i panowie z orszaku królowej; — po nich jechał w otwartym powozie à la Dumont król, po prawicy którego siedziała królowa, po bokach pojazdu jechali konno prezes ministerstwa i jenerał-kapitan; liczny sztab, kompania milicyi obywatelskiej i pułk ułanów zamykały pociąg. Królowa jest piękną blondynką, może więcej typu angielskiego, niż włoskiego. Zdawała się być bardzo wzruszoną — w uśmiechu jej przebiegała lęklność. Ma ona mieć ducha męskiego, być gorliwą katoliczką i wielki wpływ wywierać na swego męża. — Przysłowia te są, że tak powiemy, historyczne u księżnych włoskich. Ze względu na niedzielę, piękną pogodę i ogólną ciekawość, mianowicie kobiet, nazwać trzeba udział publiczności bardzo umiarkowany; zachowanie zaś jej było po większej części bierne. „Correspondencia“ zamieszcza o wjeździe dosłownie co następuje: „Przy większej części domów, przy których pochód przechodził, wywieszono kobierce; osoby, znajdujące się na balkonie ministerstwa skarbu, wołały wiwat i rzucały wiersze. Natłok ludności na drodze,

którą pochód przechodził, był wielki, — do czego się przyczyniał piękny dzień i ogólne życzenia zobaczenia królowej; porządku ani na chwilę nie zakłócono. Do dokładnego ukompletowania możnaby dodać, że i z balkonów hotelu ministerstwa spraw wewnętrznych rzucono kwiaty i wiersze i puszczano gołębie o różnych kolorach. Po przybyciu pochodu do pałacu, defilowały wojska. co prawie dwie godziny trwało. Wieczorem iluminowano ministerstwa, progresistowską Tertully, izbę prowincjonalnych deputacyi i inne publiczne gmachy; nad bramą gmachu ministerstwa spraw wewnętrznych jaśniał, jak to od rewolucyi wrześnieowej przy każdej iluminacyi, napis: „Viva la soberania nacional.“

Bukareszt. O wypadkach w Bukareszcie donoszą do „Allg. Ztg.“ pod d. 25. marca: „Wczoraj przedstawiono się nowe ministerstwo izbie i senatowi. Ponieważ dowiedziano się, że partya rewolucyjna zamierza zrobić w izbie skandal i w tym celu zgromadzili się na trybunach liczni jej zwolennicy z kijami i kamieniami, więc rząd wcześniej postarał się o środki ostrożności i ustawił w pobliżu sali posiedzeń piechotę, kawaleryę i artyleryę. Środki te skutkowały ale stronnictwo rewolucyjne skorzystało z nich zaraz, ażeby ostro zganić rząd za otaczanie izby siłą wojskową. Na tem posiedzeniu było 103 deputowanych. Prezydent rady ministrów Lasczar Catargiu odczytał polityczny program nowego rządu, który przyrzekł, że rządzić będzie ściśle podług konstytucyi. Potem prosił Catargiu izbę, ażeby na chwilę zajęła się pracami swojemi w biurach, gdyż ministrowie muszą przedstawić się senatowi. Zaraz po tem oświadczeniu prezydent izby Paclanu, Flewa i Gheorgin ostro zganili nowy rząd za zgromadzenie wojska koło sali posiedzeń. Flewa żądał wyjaśnienia powodów, dla których ustąpiło ministerstwo Joana Ghiki. Inrepelant wiedział, że Ghika ustąpił na żądanie niemieckiego konszula ale mimo to żądał odpowiedzi na swoje pytanie, ażeby z tego powodu uderzyć na księcia Karola. Jenerał Tell oświadczył, iż gotów jest dać rozkaz, aby się wojsko dalej cofnęło; Catargiu postawił wniosek zamknięcia rozprawy, który przyjęło 59 głosami przeciw 54. Liczba ta podaje mniej więcej stosunek jaki zachodzi między umiarkowanymi i namiętnymi posłami w izbie. Zupełnie innem było przyjęcie ministerstwa w senacie. Tu powitał prezydent senatu ministrów jako tch, którzy ratują porządek i społeczeństwo i jako wyobraziciele umiarkowania i godności a cały senat przerywał częstemi oklaskami przemową swojego prezydenta.

Kronika.

(Nieszczęsne wypadki.) W Lipie w powiecie Birzańskim znikła 13 z. m. 3letnia córka włościanina Pawła Łazuka i dotąd jej nie odszukano. W Toustolugu w powiecie Tarnopolskim włościanin Semko Pastuch udusił dnia 21 zm. sznurem swoją żonę a po dokonaniu tej zbrodni zaraz powiesił się w komorze.

(Pożary.) Dnia 22 marca zgorzał w Ropezycach, dom jeden. Przyczyna pożaru była nieostrożność. Szkoda (niezabezp.) wynosi 200 zł. Dnia 27 marca zgorzało w Lubieciu w pow. Grodeckim, 17 zagród włościańskich. Przyczyna pożaru: niewiadoma. Szkoda (niezabezp.) wynosi 1300 zł. D. 12 marca zgorzała w Lichwinie w pow. Tarnawskim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru: niewiadoma. Szkoda (niezabezpiecz.) wynosi 855 zł. Dnia 24. marca zgorzały w Rakszawie w powiecie Łańcutkim, dwie zagrody włościańskie. Przyczyna pożaru: niewiadoma. Szkoda (niezabezp.) wynosi 600 zł. Dnia 27 marca zgorzał w Śniatynie dach domu i stajnia. Przyczyna pożaru: niewiadoma. Szkoda (niezabezpieczona) wynosi 1000 zł. Dnia 13 marca zgorzało w Hanowcach w powiecie Rohatyńskim, karczma i 4 zagrody włościańskie. Dnia 17. marca zgorzał w Skrzydziej w pow. Limanowskim, browar. Przyczyna pożaru: była nieostrożność. Szkoda (w części zabezp.) wynosi 3000 zł. Dnia 19. marca zgorzała w Rybarzowicach w powiecie Bielskim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru: niewiadoma. Szkoda (niezabezp.) wynosi 1500 zł.

(Wykaz zmarłych osób od 1. do 15. Marca 1871 w mieście Lwowie.) 31 Franciszek Czychowski, wyrobnik, l. 34, na suchoty. 32 Anna Morawska, wyrobnicza, l. 67, na suchoty. 33 Jakób Mandziuk, wyrobnik, l. 62, na suchoty. 34 Franciszek Marszałek, wyrobnik, l. 68, na suchoty. 35 Zofia Kobył, wyrobnicza, l. 28, na suchoty. 36 Apolonia Pakowska, wyrobnicza, l. 34, na suchoty. 37 Leon Michalski, wyrobnik, l. 34, na trawiącą gorączkę. 38 Tomasz Kubrak, z zakładu, l. 11, na suchoty. 39 Marya Czajkowska, wyrobnicza, l. 19, na wyrodzenie trzewów brzusznych. 40 Ksenia Woźniak, wyrobnicza, l. 24, na zapalenie obrzysny. 41 Juska Maksymowicz, wyrobnicza, l. 16, na ropnicę. 42 Teresia Janiewicz, wyrobnicza, l. 25, na kurecze. 43 Barbara Łozińska, wyrobnicza, l. 50, na dychawicę. 44 Anna Kościuch, wyrobnicza, l. 40, na zapalenie płuc. 45 Katarzyna Zuk, wyrobnicza, l. 55, na zapalenie płuc. 46 Michał Komarański, wyrobnik, l. 40, na zapalenie płuc. 47 Jan Szewczuk, wyrobnik, l. 51, na zapalenie płuc. 48 Janna Biegana, wyrobnicza, l. 52, na zapalenie płuc. 49 Anna Tromza, wyrobnicza, l. 45, na zapalenie płuc. 50 Ewa Huk, wyrobnicza, l. 45, na zapalenie płuc. 51 Bazyli Romaniszyn, wyrobnik, l. 56, na zapalenie płuc. 52 Piotr Kowal, wyrobnik, l. 65, na zapalenie płuc. 53 Rozalia Tebinka, wyrobnicza, l. 63, na zapalenie płuc. 54 Franciszek Babik, stolarz, l. 51, na rozdęcie płuc. 55 Miez-

kowski, stolarz, l. 53, na rozdęcie płuc. 56 Apolonia Zalka l. 45, na torbiel jajnika. 57 Konstanty Hubert, drukarz, l. 19, zastrzelił się. 58 Aleksander Niziniński, Inwalida, l. 38, powiesił się. 59 Gabryel Dąbrowski, wyrobnik, l. 48, otrul się. 60 Ksawera Borowik, zarobnicza, l. 53, na słułość Brigha.

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu.“

Monachium 2 kwietnia. Postanowienie królewskie obszernie umotywowane odmawia arcybiskupowi Bambiowskiemu udzielenie placet królewskiego, jakie jest potrzebne dla obwieszczenia i wykonania uchwał soboru powszechnego, mianowicie zaś dogmatu nieomylności.

Paryż 1 kwietnia wieczór. Rogatki paryżkie znowu otwarte. Giełda zupełnie nieczynna. Ajenci Komuny obsadzili bióra policyi. Zgromadzenie narodowe w Wersalu zajmuje się tylko petycyami.

Wersal 2 kwietnia wieczór. Gwardya narodowa rokoszanów obsadziła Courbevoie. Puteaux i most pod Neuilly, ale wojsko wersalskie zupełnie ją pobiło, do ucieczki zmusiło, zdobyło barykady i wzięło wiele jeńca. Komitet centralny zamierza wydawać asygnaty i zaprowadzić kurs przymusowy na niewykupione kupony pożyczki miejskiej. Bank dał Komitetowi centralnemu 3 miliony, chcąc się zastonić przed rabunkiem. Organizacya batalionów polowych w Paryżu prowadzoną jest spieszenie.

Bordeaux 2 kwietnia (urzęd.) W całej Francyi, wyjąwszy Paryża spokojność przywrócona.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu lutym 1871:

	Miejsce targu:				
	Sambor	Tarnopol	Chodorów	Monasterzyska	Bóbrka
	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.
	walutą austryacką				
Mec pszenicy	4 50	4 30	4 25	4 20	4 25
„ żyta	2 77	2 22	2 80	2 62	3 —
„ jęczmienia	2 1	2 10	2 —	2 3	2 25
„ owsa	1 45	1 35	1 40	1 30	1 80
„ grochu	—	—	2 80	2 60	3 —
„ hreczki	—	—	2 —	2 13	2 —
„ kukurudzy	—	—	3 —	2 60	1 50
„ ziemniaków	1 60	1 25	1 20	1 20	2 —
Cetnar siana	1 —	2 17	1 80	1 17	2 —
Sąg drzewa twardego	9 —	11 66	10 —	5 —	7 —
„ miękkiego	5 80	10 —	6 —	4 —	6 —
Funt mięsa wołowego	— 18	— 24	— 18	— 17	— 16
Miara wina	—	—	—	— 75	— 60
„ piwa	— 20	—	— 20	— 15	— 20
Wyrobnik z wiktem	—	—	— 40	— 25	— 50
„ bez wiktu	—	—	— 60	— 40	—

— Jak było zapowiedzianem, miał przybyć 29 marca na próbę transport z wołami z Bukowiny do Wiednia. Przez ciągle powtarzanie takich pociągów na próbę w rozmaitych porach roku chciano liczebnie i jak najściślej obrachować, o ile by takie stosunkowo kosztowniejsze transporty wołów w wagonach według systemu Reida lub radcy dworu barona Webera, opłać się mogły na tej linii kolei żelaznej. Tymczasem spóźniła się ta próba a to nie wskutek technicznego ulepszenia wagonów, jak to dotychczas bywało, lecz wskutek dziwnego pojmywania rzeczy ze strony niektórych handlarzy wołami na Bukowinie. Tamtejsze towarzystwo gospodarcze oświadczyło, iż gotowem jest dostarczyć, tak jak to odnośna komisya żąda 36 wołów. uwiadomiło jednakowoż kilka dni przed oznaczonym terminem komisye, iż pewien handlarz i producent da swoje woły do wagonów na próbę, ale pod tym warunkiem że ministerstwo pokryje koszt transportu. W ten sposób musiałoby ministerstwo, chcąc tylko zrobić próbę wydać za przewóz 36 wołów po 20 zł. za sztukę, około 720 zł., który to koszt handlujący ponosi. Tego warunku ministerstwo przyjąć nie chciało, a obecnie układa się z kilkoma większymi rzeźnikami wiedeńskimi, a ci obowiązali się już iż dostarczą żadaną ilość wołów, sami pokryją koszt transportu, a ministerstwo zapłaci tylko te wydatki, które przy robieniu próby są niezbędne.

(Galicyjska kasa oszczędności we Lwowie.)

Stan wkładek był na dniu 28.	złr.	kr.
lutego 1871	5,611.624	17
Od 1. do 31. marca 1871	złr.	kr.
włożyło 1668 stron	232.108	84
zwrócono 1525 stronom	170.819	5
	przybyło więc	61.289 79
Zatem na dniu 31. marca 1871 był		
ogół wkładek	5,672.913	96

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 3. kwietnia 1871. Hr. George: Pp. Ks Sangusko Rom. z Slawuty. Hr. Młodecki Kaz., z Brodów. — Babecki K., z Błażowa. — Bobdan Hip., z Zadwórza. — Janowski F., z Głębokiej. — Zabielski Ign., z Łosniowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 3. kwietnia 1871. Pp. Hr. Prus Jabłonowski J., do Pacykowa. — Br. Brunicki Wi., do Gorajca. — Dornbach R. c. k. radca sądowy, do Żukowa.

Winnicki L., do Wierzbicy. Cywiński M., do Telatycz. — Grodzicki L., do Branki. — Horodyski R., do Króllestwa. — Jasiński T., do Miejsca. — Krajewski A., do Dubia.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika.

Table with columns for destination (e.g., Krakow, Czerniowice, Brod. i Zlocz.), departure time, and arrival time.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze.

Table with columns for destination (Brodów, Zloczow), departure time, and arrival time.

TEATR.

Dziś (przedstawienie niem). Gościnnie występ panny Augusty Baudius z c. k. nadwornego teatru w Wiedniu. „Gabrielle“.

Odpowiedzialny redaktor: Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Table with columns for 'Efekta', 'Kurs ostatni', and 'Złote austriackie'. Lists various commodities like banknotes and currencies.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Table with columns for 'Dnia 31. marca 1871', '1. Dług publiczny', and interest rates.

Table with columns for 'Pożyczka w srebrze', 'Metaliki', 'Przezn. do wyl.', and 'B. Krajów koronnych'.

Table with columns for '3. Listy zastawne', '4. Obligacje z prawem pierwszeństwa', and interest rates.

Table with columns for 'Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5%' and interest rates.

Table with columns for '5. Losy', 'Inst. kred. dla handlu', and various financial instruments.

Weksle.

Table with columns for 'Amsterdam za 100 zł. hol.', 'Augsburg za 100 zł. w p. n.', and exchange rates.

Kurs złota.

Table with columns for 'Dukat ces. men.', 'Korona', and gold prices.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Table with columns for 'Dnia 3. kwietnia', 'Jednolity dług państwa', and telegraphic rates.

DZIENNIK URZĘDOWY.

Konkurs.

Nr. 223 pr. W celu obsadzenia posady Sędziego powiatowego przy c. k. Sądzie powiatowym w Kołomyi z roczną płacą 1300 złr. w. a. i prawem postąpienia na wyższą płacę 1500 złr. w. a. rozpisuje się niniejszym konkurs z terminem czterech tygodni od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowej gazecie lwowskiej.

Ubiegający się o tę posadę mają swoje prośby, załącznikami należycie poparte, w drodze prawem przepisanej wnieść do Prezydium tutejszego c. k. Sądu obwodowego. Z Prezydium c. k. Sądu obwodowego Stanisławów dnia 29. Marca 1871.

Konkurs.

Nr. 281 pr. Przy c. k. Sądzie powiatowym w Starym Sączu jest posada kancelisty z roczną płacą 500 złr. i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową do obsadzenia.

Ubiegający się o tę posadę winni swoje należycie zaopatrzone prośby w drodze przepisanej najdalej w 14 dniach od trzeciego ogłoszenia do Prezydium c. k. Sądu obwodowego Nowo Sąddeckiego wnieść. Z prezydium c. k. sądu obwodowego. Nowy Sącz dnia 29. Marca 1871.

Obwieszczenie.

Nr. 731. pr. Upoważnienie udzielone wys. Ministerstwu ustawami z dnia 28. Listopada 1870 (Dz. p. p. Nr. 138) i z dnia 26. Lutego 1871 (D. p. p. Nr. 15) do pobierania podatków stałych i niestałych również jak i należności rządowych wraz z dodatkami według istniejących obecnie ustaw a mianowicie dodatków w wysokości ustawą z dnia 12. Kwietnia 1870 (D. p. p. Nr. 52) oznaczonej na czas od 1. Stycznia do końca Marca r. b. zostało na mocy ustawy z dnia 29. Marca 1871 w równej mierze także i na miesiąc Kwiecień r. b. przedłużone.

Stosownie do wydanego celem wykonania tej ustawy rozporządzenia wys. c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 29. Marca 1871 l. 9591 pobierane być mają w całości

raty podatku gruntowego, domowo-klasowego i czynszowego w Kwietniu r. b. zapadłe, rata zaś druga kwartalna podatku dochodowego z końcem Czerwca r. b. zapadająca, — żądaną być nie może.

Co się w ślad tutejszego obwieszczenia z dnia 28. Lutego 1871 l. 469 do powszechnej podaje wiadomości.

We Lwowie dnia 31. Marca 1871.

Rundmachung.

Nr. 731. Pr. Mit dem Gesetze vom 29. März 1871 wurde die mit den Gesetzen v. 28. Novbr. 1870 (R. G. Bl. Nr. 138) dann v. 26. Febr. 1871 (R. G. Bl. Nr. 15) dem Ministerium erteilte Ermächtigung die bestehenden directen und indirecten Steuern und Abgaben sammt Staatszuschlägen nach Maßgabe der Gegenwärtig bestehenden Besteuerungsgesetze u. z. die Zuschläge zu den directen Steuern in der durch das Finanzgesetz v. 12. April 1870 (R. G. Bl. Nr. 52) bestimmten Höhe in der Zeit v. 1. Jänner bis Ende März 1871 fortzuerheben in gleicher Weise auf den Monat April 1871 ausgedehnt.

In Gemäßheit des die Ausführung dieses Gesetzes bezweckenden h. k. f. Finanz-Ministerial-Erlasses v. 29. März 1871 Z. 9591 werden die an der Grund-Hausclasse und Hauszinssteuer im Monate April l. J. fälligen Raten ganz eingeboben, wogegen die erst mit Ende Juni l. J. fällige zweite Rate der Einkommensteuer nicht eingefordert werden kann.

Dies wird im Nachhange zur h. o. Rundmachung vom 28. Febr. 1871 Z. 469 zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction. Lemberg am 31. März 1871.

Ogłoszenie konkursu.

L. 13316. Opróżniona jest posada oficjala rachunkowego przy departemencie rachunkowym c. k. krajowej dyrekcji skarbu we Lwowie z roczną płacą 500 złr. i z XI. klasą dyet.

Ubiegający się o tą posadę, mają swoje podania wnieść do c. k. krajowej dyrekcji skarbowej we Lwowie w przeciągu trzech tygodni i w takowych wykazać dotychczasową ich służbę i że egzamin z rachunkowo-

ści państwowej złożyli, tudzież że językami krajowymi w piśmie i w mowie dokładnie władają.

C. k. krajowa dyrekcya skarbu. Lwów, dnia 29. marca 1871.

Edykt.

L. 15. C. k. sąd powiatowy w Borszczowie podaje do wiadomości, że celem ściągnięcia przyznanej Mojżeszowi Leibie Feuersteinowi jako cessionaryuszowi Jana Hryneńki kwoty 178 zł. 50 kr. i kosztami w kwotach 2 zł. 50 kr. i 1 zł. 80 kr. przyznaniem, jakoteż kosztami niniejszego podania w kwocie 21 zł. 56 kr. przymusowa sprzedaż realności do nieobjętej masy Michała Malińskiego należącej w Skale pod l. 151 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej i na 180 zł. oszacowanej, w trzech terminach, t. j. dnia 30. maja, 20. czerwca i 4. lipca 1871, każdą razą o 9tej godzinie przed południem w tutejszym sądzie odbędzie się.

Chęć kupna mający winni są 10proc. wadium w kwocie 18 zł. do rąk komisji licytacyjnej złożyć, które nabywco do ceny kupna wliczonym, zaś innym licytantom zwróconem zostanie.

Obowiązkiem zaś nabywcy będzie w 14 dniach po otrzymaniu dotyczącej uchwały resztę ceny kupna do tutejszo-sądowego depozytu złożyć.

Bliższe warunki licytacyjne niemniej akt oszacowania mogą być w tutejszej registraturze przejrzane.

Z c. k. Sądu powiatowego. Borszczów, dnia 6. marca 1871.

Rundmachung.

Nr. 1329. In Folge der Bestimmungen des Vertrags zwischen der österreichischen Staatsverwaltung und der Krakau-Oberschlesischen Eisenbahn-Gesellschaft vom 30ten April 1850 wird am 15. April l. J. die 21te Verloofung der gegen die Stammactien der Krakau-Oberschlesischen Eisenbahn hinausgegebenen Obligationen und die 22te Verloofung der Prioritäts-Actien der genannten Bahn in Wien in dem hierzu bestimmten Saale (Singerstrasse Doko-Gebäude) stattfinden.

Von der k. k. Direction der Staatschuld. Wien, am 20. März 1871.

Obwieszczenie

ministerstwa skarbu z 15. marca 1871 r.

wyznaczające ostatni termin wypłaty procentów od zaopatrzonych w kupony pięcioprocentowych obligacji pożyczki w monecie konwencyjnej (metaliques) z r. 1816-1848, 1851 Serya A., 1852, 1856 i 1857, dalej od zaopatrzonych w kupony obligacji długu w walucie austr., który powstał z dozwolonej w najwyższym postanowieniu z 3. września 1858 r. konwersji obligacji procentowych poniżej 5proc. w monecie konwencyjnej, wreszcie dla zaopatrzonych w kupony obligacji długu w monecie konwencyjnej, który powstał z wylosowania dawniejszego długu państwa w skutku najwyższego patentu z 21. marca 1818 roku.

L. 12701. Na mocy upoważnienia udzielonego w ustawie z dnia 24. marca 1870 r. (Dz. ust. p. Nr. 37) i odnośnie do obwieszczeń ministerstwa skarbu z dnia 2. kwietnia 1870 r. (Dz. u. p. Nr. 38) i z dnia 23. czerwca 1870 r. (Dz. u. p. Nr. 84) oznacza się dla poniżej podanych rodzajów długu państwa jako ostatni termin wypłaty procentów, w którym jeszcze na podstawie dotychczasowych do konwersji przeznaczonych dawnych tytułów długu procenta wypłacone zostaną.

Przy pięcioprocentowych w kupony zaopatrzonych obligacjach pożyczki w monecie konwencyjnej z r. 1816-1848, 1851 Serya A. 1852, 1856 i 1857, tudzież przy zaopatrzonych w kupony obligacjach długu z 4proc., 4 1/2 proc. i 5proc. w monecie konwencyjnej, który powstał z wylosowania dawniejszego długu państwa w skutku najwyższego patentu z dnia 21. marca 1818 r. dla obligacji z terminem wypłaty procentu w miesiącach:

styczeń, lipiec, pierwszy dzień marca 1872,
luty, sierpień, pierwszy dzień lutego 1872 r.
marzec, wrzesień, pierwszy dzień marca 1872 r.,
kwiecień, październik, pierwszy dzień października 1871 r.,
maj, listopad, pierwszy dzień listopada 1871 r.,
czerwiec, grudzień, pierwszy dzień grudnia 1871,
dalej przy zaopatrzonych w kupony obligacjach długu w austriackiej walucie, który powstał z dozwolonej w najwyższym postanowieniu z dnia 3. września 1858 r. konwersji obligacji oprocentowanych w monecie konwencyjnej poniżej 5proc. dla obligacji z terminem wypłaty procentu w miesiącach:

luty, sierpień, pierwszy dzień lutego 1872 r.,
maj, listopad, pierwszy dzień listopada 1871 r.,
czerwiec, grudzień, pierwszy dzień grudnia 1871 roku.

Procenta płatne po upływie tych terminów niezostaną zatem na podstawie dawnego tytułu długu przez kasę państwa realizowane, także i płatne później stare kupony nie będą przyjmowane przy płaceniu monarchicznych podatków i opłat, a dalsza wypłata procentu uiszczoną zostanie tylko na podstawie nowych tytułów długu (z konwersji).

Dla obligacji należących do powyżej wymienionych kategorii, od których procenta za kwitami wypłacone bywają, zostanie dopiero później wyznaczony i obwieszony ostatni termin wypłaty procentów.

Holzgethan wr.

Kundmachung

des k. k. Finanz-Ministeriums vom 15. März 1871

womit ein letzter Zinsenternin für die mit Coupons versehenen 5 Pct. C. M. Anlehens-Obligationen (Metaliques) von den Jahren 1816 bis 1848, 1851 Serie A 1852, 1856 und 1857, ferner für die mit Coupons versehenen Obligationen der österr. Währungsschuld, welche aus der mit A. h. Entschleßung vom 3. September 1858 genehmigten Convertirung der unter 5 Pct. C. M. verzinslichen Obligationen hervorgegangen ist, endlich für die mit Coupons versehenen Obligationen der aus der Verlosung der älteren Staatschuld in Folge A. h. Patent's vom 21. März 1818 hervorgegangene C. M. Schuld festgesetzt wird.

Nr. 12701. K. k. Bf. 37 erteilt den Ermächtigung und im Nachhänge zu den Kundmachungen des Finanz-Ministeriums vom 2. April 1870 R. G. B. 38 und vom 23. Juni 1870 R. G. B. 84 wird für nachfolgende Gattungen der Staatsschuld als letzter Zinsenternin, an welchem noch auf Grund der bisherigen zur Convertirung bestimmten alten Schuldtitel eine Zinszahlung geleistet wird, festgesetzt.

Bei den mit Coupons versehenen 5percentigen C. M. Anlehens-Obligationen (Metaliques) aus den Jahren 1816 bis 1848, 1851 Serie A. 1852, 1856 und 1857, dann bei den mit Coupons versehenen Obligationen der aus der Verlosung der älteren Staatschuld in Folge A. h. Patent's v. 21. März 1818 hervorgegangenen, mit 4 Pct., 4 1/2 Pct. und 5 Pct. im C. M. verzinslichen Schuld für die Obligationen mit dem Verzinsungstermine:

Jänner, Juli	der erste Jänner 1872.
Februar, August	" " " " " " " "
März, September	" " " " " " " "
April, October	" " " " " " " "
Mai, November	" " " " " " " "
Juni, December	" " " " " " " "

ferner bei den mit Coupons versehenen Obligationen der öst. Währung Schuld, welche aus der mit A. h. Entschleßung vom 3. September 1858 genehmigten Convertirung der unter 5 Pct. C. M. verzinslichen Obligationen hervorgegangen ist, für die Obligationen mit dem Verzinsungstermine:

Februar, August	der erste Februar 1872,
Mai, November	" " " " " " " "
Juni, December	" " " " " " " "

Die nach diesen Terminen fällig werdenden Zinsen werden daher auf Grund der alten Schuldtitel von der Staatsschuld nicht mehr realisiert, auch solche später fällige alte Cou-

pons nicht mehr als Zahlung für laufenden Steuern und Abgaben angenommen, und wird die weitere Verzinsung nur auf Grund der neuen (Convertirungs) Schuldtitel geleistet werden.

Nächstlächlich derjenigen Obligationen der bezeichneten Kategorien, von welchen die Zinsen gegen Duittung erhoben werden, wird der letzte Zinsenternin erst später festgesetzt, und kundgemacht werden.

Holzgethan mp.

(767 2--3)

Kundmachung.

Nr. 12094. Als provisorische Marine-Commissariats-Gleven werden in S. M. Kriegsmarine-Jünglinge aufgenommen, welche das 18te Lebensjahr erreicht, die Studien an einem Obergymnasium, einer Oberrealschule, einer Handels- oder einer Militär-Academie mit gutem Erfolge zurückgelegt haben, ferner physisch zu Kriegsdiensten tauglich sind, und die Aufnahmsprüfung aus der Arithmetik und der deutschen Sprache mit gutem Erfolg bestehen.

Die Prüfung aus der Arithmetik umfaßt:

Theilbarkeit der Zahlen, der gemeinen und Dezimal-Brüchen, Potenzen, Ausziehen der Quadratwurzel mit den brauchbarsten Abkürzungen, Verhältnisse, Proportionen und deren Anwendung, Kettenzäh, Durchschnittsrechnung.

Iene aus deutscher Sprache.

Schriftliche Aufsätze, Sicherheit und Gewandtheit in klarer Darstellung der Gegenstände, Kenntniß der bedeutendsten Erscheinungen der neuen deutschen Literatur.

Ueber die etwaige Kenntniß fremder Sprachen werden die Aspiranten nach Maßgabe der Ausbildung in denselben geprüft. Höhere Studien, speciell die mit gutem Erfolge abgelegten theoretischen Staatsprüfungen aus der Rechts- und Staatswissenschaft, dann die Kenntniß anderer Sprachen, namentlich slavisch, italienisch, englisch und französisch werden bei der Aufnahme erhöhte Berücksichtigung finden.

Diejenigen Aspiranten, welche die Aufnahmsprüfung mit Erfolg bestehen, werden als provisorische Marine-Commissariats-Gleven mit einem Adjutum jährlicher 400 fl. öst. W. aufgenommen, nach Einjähriger guter Verwendung, und nach mit Erfolg abgelegten Prüfung aus der Staatsverrechnungsfunde auf erledigte Posten zu wirklichen Glieven ernannt und zur Ablegung des Diensteldes zugelassen, mit welchen Tage für dieselben die anrechnungsfähige Dienstzeit beginnt.

Die Aufnahmsgesuche sind von den Bewerbern an die Marine-Section des Reichskriegs-Ministeriums zu richten, und denselben der Tauf- oder Geburtschein, das von einem graduirten Militärarzt ausgestellte Tauglichkeits-Zeugniß, die Zeugnisse über die ermittelten zurückgelegten Studien, das von der zuständigen politischen oder polizeilichen Behörde ausgestellte Zeugniß über ein tadelloses Vorleben, endlich im Falle der Minderjährigkeit auch die Zustimmung des Vaters oder Vormunds beizuschließen.

Die Reise zur Aufnahmsprüfung nach Pola haben dieselben auf eigene Kosten zu bewirken.

Von der k. k. Marine-Section des Reichs-Kriegs-Ministeriums.

(785 2--3)

Concurs.

Nr. 242. Eine Bezirksrichterstelle mit dem Gehalte jährlicher 1500 fl. im Falle graduellen Vorrückung mit dem Gehalte jährlicher 1300 fl. öst. W. ist bei dem Bezirksgerichte Suczawa eventuell auch bei einem anderen Bezirksgerichte der Bukowina zu besetzen.

Bewerber um diese Stelle wollen ihre Gesuche, in welchen sich bestimmt über den Standort, auf welchen die Bewerbung ausgedehnt wird, auszusprechen ist, binnen 4 Wochen an das Czernowitzer k. k. Landesgerichts-Präsidium einbringen.

Vom k. k. Landesgerichts-Präsidium.

Czernowitz, am 29. März 1871.

(796 2--3)

Ogłoszenie konkursu.

Nr. 390 pr. Przy c. k. Sądzie powiatowym w Wadowicach opróżniona została posada adjunkta sądowego z roczną płacą 900 zlr. a względnie 800 zlr. w. a.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swe podania dotyczącami świadectwami poparte w drodze prawem przepisanej do Prezydium c. k. Sądu krajowego w Krakowie w przeciągu 14 dni.

Kraków dnia 29. Marca 1871.

(802 1--3)

Edikt.

Nr. 3389 civ. Vom k. k. Kreisgerichte als Handelsgerichte zu Przemyśl wird zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß über das sämtliche wo immer befindliche bewegliche dann über das in den Ländern in welchen die Concurs Ordnung vom 25. December 1868 gilt, gelegene unbewegliche Vermögen des Joachim Hellin protokolirten Tuchwaarenhändler in Jaroslaw der Concurs eröffnet werde.

Zum Concurs Commissär wird der k. k. Bezirksrichter in Jaroslaw Herr Joachim Starosolski zum einstweiligen Massaverwalter Hr. Advokat Dr. Ludwik Myszkowski in Jaroslaw bestellt.

Die Gläubiger werden aufgefordert bei der vor dem k. k. Concurs Commissär in Jaroslaw am 12. April 1871 Vormittag um 10 Uhr abzuhaltenen Tagung unter Beibringung der zur Reichsintung ihrer Ansprüche dienlichen Behelfe über die Bestätigung des ernannten oder Bestellung eines anderen Massaverwalter und eines Stellvertreters desselben Anträge zu erstatten, und die Wahl eines Gläubiger Ausschusses vorzunehmen, und ihre Forderungen gegen die gemeinschaftliche Concursmasse selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, bis zu der von dem k. k. Concurs Commissär zu bestimmenden und kundzumachenden Frist bei diesem k. k. Kreisgerichte oder bei dem k. k. Bezirksgerichte zu Jaroslaw zur Anmeldung, und sodann bei der von dem k. k. Concurs Commissär hiezu anzuordnenden und kundzumachenden Tagung zur Begründung und Rangbestimmung zu bringen.

Die Gläubiger welche nicht in Jaroslaw oder dessen Nähe wohnen haben in der Anmeldung einen daselbst wohn-

haften Bevollmächtigten zur Empfangnahme der Zustellungen nachhaft zu machen, widrigens auf ihre Gefahr und Kosten ein Curator bestellt würde.

Den bei der Liquidirungstagfahrt erscheinenden Gläubigern steht das Recht zu durch freie Wahl an Stelle des Massaverwalter's seines Stellvertreters und der Mitglieder des Gläubiger Ausschusses, welche bis dahin im Amte waren, andere Personen ihres Vertrauens endgiltig zu berufen.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe des Concursverfahrens werden durch das Amtsblatt der Lemberger Zeitung (Gazeta lwowska) erfolgen

Przemyśl den 31. März 1871.

(779 1--3)

Ogłoszenie.

Nr. 95 cyw. Ze strony c. k. Sądu powiatowego w Wiśniczu podaje się do publicznej wiadomości, że na skutek odezwy c. k. Sądu krajowego w Krakowie z dnia 27. Grudnia 1870 do L. 24454 w sprawie egzekucyjnej Karola Weissenbacha naprzeciw Szymona Koseli z Sobolowa o zapłacenie 150 zlr. m. k. zpn. zarządzoną została publiczna egzekucyjna relicytacja realności włościańskiej pod L. k 6 w Sobolowie położonej egzekuta Szymona Koseli własnej, według protokołu egzekucyjnego opisanego tejże realności z dnia 20. Czerwca 1860 r. i protokołu uskutecznionej detaksacji z dnia 9. Października 1866 z budynków mieszkalnych i gospodarczych, gruntów ornych w objętości 6 morgów 1222⁰, łąk w objętości 3 morgów 452⁰ pastwiska w objętości 745⁰ i krzaków w objętości 257⁰ się składającej, co do wartości na 1599 zlr. 67⁸ ct. w. a. oszacowanej, ciała tabularnego nie mającej, która to relicytacja przy jednym terminie na dniu 3. Maja 1871 o 10 godzinie zrana, w tutejszym Sądzie i poniżej ceny szacunkowej uskutecznią zostanie.

Akt egzekucyjnego opisanego i detaksacji pomienionej realności wraz z warunkami licytacji w zbiorze akt w tutejszym Sądzie znajdujący się, na żądanie okazanym lub w odpisie wyjętym być może.

C. k. Sąd powiatowy.

Wiśnicz dnia 20. Marca 1871.

(778 1--3)

Edikt.

Nr. 179 cyw. C. k. Sąd powiatowy w Dolinie podaje do publicznej wiadomości, że w skutek odezwy c. k. Sądu krajowego jako handlowego we Lwowie z dnia 4. Stycznia 1871 L. 60617 w dniach 26. Kwietnia, 25. Maja i 15. Czerwca 1871 każdą razą o godzinie 10 przed południem, odbędzie się w Sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności pod Nr. k. 100 w Węldziru w powiecie Dolińskim położonym do p. Jędrzeja Fiałkowskiego należącej, celem zaspokojenia długu 13000 zlr. w. a. wraz z odsetkami po 6% od dnia 26. Czerwca 1867 bieżąciami, jako też kosztami sądowemi 3 zlr. 87 ct. kosztami egzekucyjnymi w kwotach 2 zlr. 52 ct., 29 zlr. 70 ct. i 13 zlr. 8 ct. w. a. na rzecz p. Ignacego Jakubowicza, która to realność na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej ceny szacunkowej w ilości 14070 zlr. w. a. lub przynajmniej za tę cenę, przy trzecim terminie za jakąkolwiek cenę sprzedaną będzie, dalej że jako wadium złożoną być ma przed rozpoczęciem licytacji kwota 1407 zlr. w. a. Akt szacunkowy i reszta warunków licytacyjnych w tutejszo-sądowej registraturze przejrzyć, lub w odpisie podjąć jest wolno.

C. k. Sąd powiatowy.

Dolina dnia 12. Marca 1871.

(810 1--3)

Concurs.

Nr. 250. Eine provisorische Bezirksgerichts-Adjunctenstelle mit dem Gehalte jährlicher 800 fl. öst. W. ist bei dem Bezirksgerichte Zastawna zu besetzen.

Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche binnen vier Wochen bei dem Präsidium des k. k. Landesgerichtes einzubringen

Vom k. k. Landesgerichts-Präsidium.

Czernowitz, am 1. April 1871.

(818 1--3)

Konkurs.

Nr. 497. W celu obsadzenia posady ingrosisty Tabuli krajowej przy c. k. Sądzie krajowym we Lwowie z roczną płacą 800 zlr. w. a. rozpisuje się niniejszym konkurs z terminem 14dniowym od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowej gazecie lwowskiej

Ubiegający się o tę posadę mają swoje prozby załącznikami nalezyć poparte wnieść do Prezydium tutejszego c. k. Sądu krajowego.

Lwów dnia 31. Marca 1871.

(787 1--3)

Edikt.

Nr. 4652. C. k. Sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie, czyni wiadomo, iż na skutek przedstawień opieki małoletniego Wojciecha Małasińskiego, na podstawie §. 251 ust. cyw. władzę opiekuńczą, nad tymże małoletnim Wojciechem Małasińskim synem Szczepana i Małgorzaty Małasińskich na czas nieograniczony przedłuża.

Kraków dnia 20. Marca 1871.

Doniesienia prywatne.*** Bitte zu beachten ***

Das seit vielen Jahren bewährtest Beste, für Husten, Heiserkeit, Austrocknen beim Sprechen ist Gummi mit Zucker.

Davon erzeugte **Gummi-Bonbons** per Schacht zu 20 Kreuzer sind zu bekommen bei

O. T. Winkler in Lemberg.

(302 9--14)

Eduard Fuchs in Krakau.